

BERETNING 2021
v/formand Jes Nysten

Det er ikke almindeligt, at vi ved en generalforsamling kan synge Septembers himmel er så blå. Men sådan skulle det være i år! Det betyder også, at da det er en beretning og et regnskab for det forgangne år, så kan det nemt fortone sig lidt - det forgangne år 2020. Min beretning vil derfor også i sagens natur blive noget mere kortfattet end ellers.

Jeg husker, at vi lige nåede at holde generalforsamlingen i marts måned sidste år. Dagen efter blev der lukket ned!

Vi havde nået at få en enkelt udstilling gennemført - den strålende Søren Martinsen udstilling, men den næste udstilling måtte vi lukke ned midt i udstillingsperioden. Det var Anders Kirkegaards store L A Ring parafraser, vi udstillede på det tidspunkt. Heldigvis behøvede Kirkegaard ikke at få dem med sig, da vi lukkede ned, hvilket betød, at da vi åbnede igen, kunne vi genåbne med denne udstilling. Men jo kun kort, da nedlukningen kom igen. Det betød, at vi så først d 12 september kunne åbne for næste udstilling med Ken Ziers magtfulde marine malerier. Vi måtte jo hver gang sørge for, at vi fik overholdt de gældende regler: med udendørs fernisering, kontrolleret adgang til udstillingen med sprittede hænder og mundbind. Men det lykkedes faktisk uden problemer, også fordi de besøgende kendte til reglerne og ikke havde problemer med at følge dem.

Den traditionsrige Roskilde Åben ville vi ikke aflyse, og der var heldigvis rigtig mange, der sendte værker ind, så vi kunne holde en traditionel censurering og få udvalgt et fint udsnit af årets indleverede værker.

Men selve ferniseringen måtte vi udelade - der plejer jo at komme omkring 150 mennesker. Så vi fik etableret en åbning af udstillingen over nettet med Joy Mogensen, og efterfølgende de sædvanlige prisoverrækkelser også over nettet. Det var naturligvis lidt hurtigt, vi skulle beslutte dette, så det blev ikke superprofessionelt, men det fungerede.

Vores andre sædvanlige aktiviteter med kunstneraftener, foredrag, udflugter, skolebesøg måtte vi i sagens natur lade ligge til bedre tider. Også de samarbejdsrelationer, som vi har bygget op gennem de seneste år, måtte vi også sætte på stand by.

Med de udsættelser og aflysninger af disse mangfoldige aktiviteter, der hører Kunstforeningen til - særligt vore udstillinger - vil det tage tid før vi får styr på det hele. Noget er opgivet helt, andre aftaler er blevet taget op igen og forsøgt flyttet. Flere af kunstnerne og samarbejdspartnerne har også skulle være i gang så godt som de kunne, og det har betydet, at kalenderen og de oprindelige aftalte datoer ikke passer mere.

Men vi arbejder ihærdigt på at få rettet op på det, der ikke kunne lykkes i 2020.

Der er flere ting, vi har fået større opmærksomhed på i nedlukningsperioden - selvom vi jo godt vidste det, men måske har taget lidt som en selvfølge. Vi oplevede at I, vore medlemmer holdt fast i os. Støttede vores virksomhed med jeres kontingent og jeres støtte på anden vis - uden at vi var i stand til at give ret meget tilbage til jer. Det skal I have så megen tak for. Det gør ikke kun, at vi har kunnet blive på sporet trods diverse benspænd, men det gør jo også, at vi gør os umage for at gøre det endnu bedre fremover. Vi har også lært, at kommunen igen, igen ser sin støtte til os som en selvfølgelig del af kommunens kulturpolitik. Og det er vi også utrolig taknemmelige for. Også dette forpligter os i fremtiden. Det fremgår også at det vedlagte regnskab, at vi var i stand at få det til at balancere i 2020.

Der kan siges meget om den kulturdebat, der rasede under nedlukningen. Til tider var det svært at se, om det virkelig var kulturlivet, man debaterede - eller om det mere blev brugt som en platform for en politisk fejde, der havde helt andre dagsordener. Vi kan ikke andet end vente og se, hvor det bærer hen.

Men i Kunstforeningen må vi erkende, at vi er i en privilegeret situation - også med en langvarig nedlukning. Og den vil vi naturligvis ikke tage som en selvfølge.

Ja, vi er allerede langt inde i et nyt år, hvor det hele først her på det sidste er ved at være "normalt" igen. Og så alligevel ikke. Vi skal jo til at vende os til igen at komme afsted, sætte nye spændende ting i gang, gøre brug af dem, når de er der - for et samfund uden et levende og stadig aktuelt kulturliv sygner langsomt hen og bliver ikke i stand til at tackle de udfordringer, der ligger lige for næsen af os. De takles ikke kun med penge og regneark, men først og fremmest med et stærkt kulturliv, hvor debat og nye muligheder hele tiden er i spil.

Jeg vil slutte min korte beretning med det vigtigste: at gentage den allerede udtalte tak: takke jer medlemmer endnu engang, fordi I så trofast bakker op om foreningen. Vi takker for det og som jeg sagde før: vi vil gøre vores bedste for at give jer rigtig meget at glædes over i den kommende tid.

Tak til Roskilde Kommune, der viser os stor velvilje og respekt og ser os som afgørende faktor i det kulturelle liv i byen.

Og så selvfølgelig en stor tak til den store og trofaste gruppe af hjælpere: vagtguiderne, sjakket, skoleholdet, Gitte der styrer kontoret og det daglige arbejde, Hanne vores bogholder, Anne vores Pr-medarbejder; og ja, den helt særlige tak til bestyrelsen, der i sidste ende er grunden under og dynamoen bag det hele.

Tak for jeres opmærksomhed